

over til Valuta. Og denne Spekulation er af betydeligt større Omfang, end de fleste af os aner. Jeg vil minde om, at Sverige i Virkeligheden har søgt at dæmme op for og hindre denne Spekulation i fremmed Valuta — der oven i Købet var en daarlig Valuta. Her har Nationalbanken ikke skredet ind, hvad den burde have gjort, thi Spørgsmaalet om Valutakurserne burde være Nationalbankens Domæne. De vil se, at andre Lande har gjort alt muligt for at holde deres Valuta i Vejret. Jeg vil minde Dem om Forholdet mellem England og United States, ved Hjælp af den saakaldte Morgan-Overenskomst, om, at den amerikanske Morgan-Gruppe skulde tage Sterling til en vis fast Værdi. Men vor Valutapolitik har, som sagt, været den modsatte. Vi har gjort Forsøg paa eller tvunget vor fremmede Valuta højt i Vejret og derigennem givet Sverige et Overtag, som det jo ærlig talt ogsaa benyttede.

Vi har selvfølgelig megen fremmed Valuta kontant her i Landet, for det første en hel Del Sedler, og det er vel væsentlig Rubler, ja, hvor mange vi har, er der vel ingen, der aner, og jeg skal ikke sige Tallet, for De vil synes, det er alt for fantastisk, naar jeg nævner det. Men i hvert Fald: Rublerne kommer stadig her til Landet, de *maa* ikke komme her til Landet, men de kommer alligevel, de kommer i Kurérpost, de kommer i Pengebreve, paa mange smukke Maader, og jeg vil gerne have Lov til at sige, at der var her i Landet, hvad de Herrer ved, en Art Børs for en Maanedstid siden — jeg har ikke undersøgt det i den sidste Maaned —, hvor Rublerne blev omsat, nemlig i den Helvedes Forgaard, hvortil Paladshotellet under Krigen er blevet. Det er de mest underlige Mennesker, der lever der og under hele Krigen har levet der, og de handler bl. a. med Rubler og østerrigske Kroner. De kan ogsaa se det udenfor B. T., kort sagt, der er kommet en hel Del mærkelige Firmaer, der fører denne Rubelforretning her i Landet, og den er farlig for os. Bl. a. fordi vi i Forvejen ligger inde med alt for mange Rubler. Nu er det saaledes, som de Herrer, der har haft Handel paa Rusland, vil vide, at man har haft mest Tillid til Romanov-Rubler som relativt fine Rubler, der efter Kaos atter vilde komme i Ære; men Ulykken er, at de Rubler, der blev lavet i 1917, efterlaver man den Dag i Dag. Ja, man kan vel ikke sige, at det er falske Rubler, naar de laves af Rege-

ringen, men i hvert Fald de kejserlige Rubler udstedes den Dag i Dag og kommer her til Landet den Dag i Dag. Jeg kan sige, at danske Bankdirektører har set dem, og mange af mine Venner har set dem. Og det er en Fare. Det, at mange af disse Rubler kommer her til Landet og tager den Værdi, som de egentlige Rubler skulde have, giver den samme daarlige Værdi, som Lenin- og Kerenskij-Rublerne har.

Vender jeg mig til de tyske Mark, har de en stor Fordel fremfor de russiske Penge, at de er nummererede endnu, og allerede det, at en Seddel er nummereret, er et godt Tegn. Hvor mange vi har, ved jeg ikke, men jeg skal kun sige, at i Øjeblikket udstedes der i Tyskland ca. 50 Mill. Mark om Dagen mere, end der drages ind, det vil sige, der udstedes overmaade mange. De Herrer vil erindre, at for en Maaned Tid siden var der en stor Kreaturhandler, undskyld jeg bruger Tilnavnet, jeg ved ikke, hvad han hedder, men Berliner-Nielsen kaldes han, der førte en Sag mod en Bank, og det viste sig meget svært for ham at faa kontante Mark. Vedkommende Bank nægtede at give ham kontante Mark og sagde: Vi har dem ikke og kan ikke skaffe dem. Hvorvidt det var rigtigt i det givne Tilfælde, ved jeg ikke, men det syntes, som om der ikke var saa forfærdelig mange Mark at faa. Jeg har tænkt mig, at Grunden var den, at de, der laa med disse Sedler, ikke vilde sælge dem, men fra anden Side har man sagt mig, at en Del af de kontante Mark her i Landet f. Eks. var gaaet til Slesvig under Opkøb af Landejendomme. Jeg nævner det her, fordi Slesvig bliver oversvømmet med Mark, der kommer fra Berlin og Hamborg, og allerede for et Par Maaneder siden var det saaledes, at Banker i Haderslev og saadanne Steder nægtede at modtage Deposita, og, naar man vilde betale sin Gæld, selv om den forfaldt et Aar senere, og tilbød at give 105 Mk. for hver 100 Mk., man skyldte, saa nægtede Banken at modtage dem, det vil sige, at Slesvig selv havde Følelsen af at blive oversvømmet af Mark paa alle mulige Maader. Naar jeg taler om alt dette, er det, fordi jeg gerne vil slaa fast i den offentlige Bevidsthed, at der er den Fare for dette Land, at Marken skal omklamre os og rive vore Kroner med, og jeg vil derfor være lykkelig, om den højtærede Finansminister vil benytte denne Lejlighed til at sige, at alle Forventninger om, at vi skal indløse Slesvigernes Mark til Pari